

Katarína Spišáková, Požiarna 4, 044 24 Poproč

Ústav pamäti národa

Miletičova 19

P. O. Box 29

820 18 Bratislava 218

Doporučene:

Poproč 15. 12. 2022

St'ážnosť na priet'ahy a nezákonnú požiadavku preukazovania aktívnej protikomunistickej činnosti v dĺžke minimálne 12 mesiacov v prípade násilne odvedených politických väzňov do pracovných táborov, ktorí zahynuli na území býv. ZSSR.

Odpoveď na list bývalého predsedu ÚPN PhD. Jána Pálffyho č. ÚPN –K-2022/01003 zo dňa 11. 5. 2022

Vo veci žiadosti o priznanie postavenia veterána protikomunistického odboja in memoriam v zmysle zákona č. 219/2006 Z.z. môjho otca nebohého Jozefa Eibena nar. 10. 12. 1910, ktorý zahynul v roku 1945 v sovietskom koncentračnom tábore mi bolo listom č. ÚPN –K-2022/01003 zo dňa 11. 5. 2022 oznámené, aby som poskytla ÚPN dôkazy o aktívnom protikomunistickom odboji môjho nebohého otca trvajúcim 12 mesiacov.

Uvádzam, že po vyše 75 rokoch nie je možné tieto dôkazy mnou a mojou rodinou zabezpečiť, pretože ani nevieme kde bol otec pochovaný a či vôbec existuje jeho hrob.

Tieto dôkazy by bolo možné získať len s archívov NKVD v bývalom ZSSR, čo vzhľadom na súčasnú politickú situáciu je nemožné. V prílohe prikladám uznesenie Okresného súdu v Moldave nad Bodvou z 26. 5. 2010.

Zásadne nesúhlasím s požiadavkou ÚPN a zdôrazňujem, že politickými väzňami boli všetci občania židovského pôvodu, ktorí zahynuli v nacistických koncentračných táboroch, hoci nevyvíjali aktívnu činnosť proti nacizmu a fašizmu. Súčasný postup a účelová zmena metodiky ÚPN pri posudzovaní žiadosti o priznanie postavenie veterána protikomunistického odboja in memoriam je zjavným popieraním zločinov stalinizmu rovnako akým je popieranie holokaustu!

Ako potvrdzujem v prílohe nezákonnosť a porušovanie Zákona o protikomunistickom odboji č. 219/2006 Z.z. potvrdzuje stanovisko generálneho riaditeľa právnej sekcie Ministerstva spravodlivosti SR Mgr. Matúša Sopatu č. 11951/2022/142 zo dňa 20. 6. 2022 v ktorom uvádza:

Z ustanovenia § 6 zákona č. 219/2006 Z.z. o protikomunistickom odboji nevyplýva, že by podmienkou preto, aby osoba bola považovaná za politického väzňa ako účastník protikomunistického odboja, musela preukázať aktívny odpor proti komunistickej moci verejnými občianskymi postojmi alebo činmi odporu počas 12 mesiacov. Osobitne ani politickí väzni, ktorí boli v období rokov 1948-až 1946 civilnými osobami protiprávne násilne odvedenými do bývalého Zväzu sovietskych socialistických republík a do táborov, ktoré mal bývalý Zväz sovietskych socialistických republík zriadené v iných štátoch.

Stanovisko generálneho riaditeľa právnej sekcie MS SR logicky a odborne správne vychádza z ustanovenia § 6 ods.1, Politický väzeň, ktoré jednoznačne definuje, že účastníkom protikomunistického odboja je občan, ktorý bol politickým väzňom alebo bol z politických dôvodov internovaný, alebo bol v období rokov 1948 až 1953 zaradený do vojenských táborov nútených

prác, alebo bol v rokoch 1944 až 1946 civilnou osobou protiprávne násilne odvečnenou do bývalého Zväzu sovietskych socialistických republík a do táborov, ktoré mal bývalý Zväz sovietskych socialistických republík zriadené v iných štátoch.

Súčasne je podľa § 6 ods. 2. politickým väzňom aj ten, kto bol v rozhodnom období obmedzený na osobnej slobode väznením, zaradením do tábora nútených prác, protiprávne násilne odvečnený alebo internovaný pre svoj aktívny odboj proti komunistickej moci z dôvodov politických, náboženských, či z ďalších dôvodov súvisiacich s protikomunistickým odbojom.

Odôvodnenie ÚPN s odvolaním sa na ustanovenie. § 2 ods. 2 Zákona o protikomunistickom odboji je zjavne účelové a v rozpore s ustanovením § 6 ods. 1 Zákona o protikomunistickom odboji.

(2) Pod protikomunistickým odbojom sa rozumie aktívny odpor občanov proti komunistickému režimu prejavovaný či prejavovaný organizovane alebo individuálne v období od 6. októbra 1944 do 17. novembra 1989 (ďalej len „rozhodné obdobie“) verejnými občianskymi postojmi alebo činmi odporu, a to ako na území Československej republiky alebo Československej socialistickej republiky (ďalej len „Československo“), ako aj v zahraničí.

Uvedené ustanovenie zákona je všeobecnou definíciou protikomunistického odboja, teda aj pre posudzovanie aktivít protikomunistickej odbojovej činnosti občanov, ktorí neboli pre ich protikomunistickú činnosť väznení, teda neboli politickými väzňami v zmysle ustanovenia § 6 Zákona o protikomunistickom odboji.

ÚPN od účinnosti Zákona o protikomunistickom odboji v roku 2006 tento zákon dodržiaval a prednostne a osobitne priznával postavenie veterána protikomunistického odboja in memoriam každému žiadateľovi, ktorý spadal do kategórie politických väzňov definovaných v ustanovení § 6 ods. 1 Zákona o protikomunistickom odboji. Jediným dôvodom pre nepriznanie bola prekážka uvedená v ustanovení § 9 Zákona o protikomunistickom odboji, čo ÚPN uvádzal vo svojich rozhodnutiach.

Dôkaz:

- 1. Pôvodný formulár žiadosti ÚPN o priznanie postavenie účastníka protikomunistického odboja podľa zákona č. 219/2006 Z.z.*
- 2. Rozhodnutia ÚPN vydané do roku 2021*

Od prijatia novely zákona o príplatku k dôchodku č. 274/2007 Z.z., ktorá zvýšenie príplatku diskriminačne podmienila priznaním preukazu veterána ÚPN, v priebehu roku 2021 ÚPN začal arbitrárne zmenou metodiky porušovať Zákon o protikomunistickom odboji a v identicky rovnakých žiadostiach už postavenie veterána protikomunistického odboja in memoriam pre obeť sovietskych koncentračných táborov ako aj politickým väzňom alebo príslušníkom vojenských táborov nútených prác nepriznával z dôvodu nepreukázania aktívnej protikomunistickej činnosti.

Nakoľko Zákon č. 219/2006 Z.z. o protikomunistickom odboji novelizovaný nebol neexistuje legislatívny dôvod pre zmenu výkladu zákona zo strany ÚPN.

Novelizovaný bol len zákon č. 274/2007 Z.z. o príplatku k dôchodku pre politických väzňov, pričom predkladatelia novely nebrali v úvahu námietky združení politických väzňov, že sa jedná o zmätočnú novelu **zjavne v rozpore s antidiskriminačným zákonom porušujúcu zásady rovnakého zaobchádzania.** Už zo samotného názvu zákona č. 274/2007 Z.z. vyplýva, že sa jedná **zákon o príplatku k dôchodku pre politických väzňov a nie o zákon o príplatku k dôchodku pre veteránov protikomunistického odboja,** k čomu došlo po prijatí novely, ktorá podmienila zvýšenie príplatku k dôchodku len pre držiteľov preukazov veterána protikomunistického odboja.

Dôkaz:

- 1. ÚPN účelovo zmenený formulár žiadosti o priznanie postavenie účastníka a veterána protikomunistického odboja podľa zákona č. 219/2006 Z.z.*

2. Rozhodnutia ÚPN vydané v rokoch 2021-2022

Týmto postupom a „zmenou pravidiel počas hry“ ÚPN arbitrárne porušuje nielen zákon o protikomunistickom odboji ale aj samotný zákon č. 553/2002 Z.z. o pamäti národa.

Preambula zákona o pamäti národa, stanovila povinnosť nášho štátu, (ktorý zastupuje ÚPN) učiť zadosť všetkým, ktorí boli poškodení štátom, čo porušoval ľudské práva a vlastné zákony.

Podľa výkladu zákona ÚPN a jeho súčasného predsedu Správnej rady žiadny perzekvovaný veriaci, ako napr. bl. Vasiľ Hopko, biskup Gojdič, či Titus Zeman by nemali nárok na priznanie postavenia veterána protikomunistického a tým aj príplatok k dôchodku, nakoľko to neboli a priori členovia protikomunistického odboja, ale mučeníci viery. Opak je však pravdou. Vo väzení, alebo v táboroch nútených prác všetci prenasledovaní z politických, či náboženských dôvodov si boli rovní a Amnesty international ich vnímala ako politických väzňov. Perzekvovaní vo väzniciach, muži i ženy odvlečení do Gulagoch, alebo inak prenasledovaní občania nášho štátu sa v čase komunistickej diktatúry aktívne podieľali na protikomunistickom odboji, a to slovom i príkladom. Obmedzovanie ich osobnej slobody, odlúčenie od rodiny, ponižovanie a otrocké práce sa pre súčasnú generáciu stali tým najlepším dôkazom o zločineckom komunistickom režime.

Ústav pamäti národa selektovaním odporcov a obetí komunizmu v rozpore so zásadou rovnakého zaobchádzania a antidiskriminačným zákonom č. 365/2004 Z. z. prestal plniť svoje poslanie tým, že otvorene uprednostňuje pri priznávaní postavenia veterána protikomunistického odboja členov reholí a cirkvi, ktorí neboli pre svoje konanie odsúdení ale internovaní po zrušení reholí. Je všeobecne známe, že kresťanské učenie nepripúšťa pre kresťanov odboj proti nepriateľovi ale naopak vyzýva kresťanov, aby sa za nepriateľov modlili a ak ich udreli, aby nastavili druhé líce. Účelové tvrdenie ÚPN o tzv. obetiach komunizmu a aktívnych odporcov preto nemá opodstatnenie, pretože rovnako ako členovia reholí tak aj násilne odvlečení, ktorí prišlo o svoj život v sovietskych koncentračných táboroch, boli obeťami komunizmu čím sa stali neoddeliteľnou súčasťou protikomunistického odboja v zmysle zákona o protikomunistickom odboji.

Ak ÚPN má dispozícií relevantné dôkazy o tom, že prenasledovaní kolaborovali zo zločineckým režimom, nech ich predloží. Ale ak ich naopak nemá, potom nech radšej mlčí a prenasledovaným na sklonku života nech nerobí zbytočné prieskumy. Lebo jeho úlohou je im pomáhať a nie stavať sa na stranu kata.

Ako potvrdzujú okrem iného aj verejne medializované informácie, nemám dôveru v ÚPN aj z toho dôvodu, že aktívnu 12 mesačnú protikomunistickú činnosť do času prijatia diskriminačnej novely zákona o príplatku o dôchodku ÚPN nevyžadoval.

- Potvrďuje to skutočnosť, že veteránom protikomunistického odboja je zamestnanec ÚPN a súčasný predseda KPVS Peter Chromý, ktorý ako potvrdzuje rozsudok Vojenského súdu v Plzni sp. zn. Rtv 45/92 zo dňa 10.12.1992, nebol odsúdený ako vyšší dôstojník ČSLA za politicky motivované konanie. Rozsudok vo veci Petra Chromého, ktorý nebol rehabilitovaný zo zákona ale na základe jeho žiadosti podľa § 4 zákona č. 119/90 Zb. v prieskumnom konaní pripájam v prílohe.
- ÚPN priznal postavenie veterána protikomunistického odboja v rozpore s ustanovením § 9 aj v prípade politického väzňa, ktorý bol vedený ako spolupracovník ŠtB v kategórii agent.
- Poukazujem na medializované skutočnosti, že ÚPN mal k dispozícii archívne dokumenty tajnej služby BIS potvrdzujúce, že súčasný predseda NR SR Boris Kollár sa podieľal na prevoze 6 kg. heroínu do býv. ČSFR. K vlastnej organizácii prevozu použil neskôr zavraždený Petter Steinhübel svojich poskokov Romana Deáka, **Borisa Kollára** a Jána Daniša (Všetko osoby, zaoberajúce sa nelegálnou výmenou peňazí).“ Pravosť týchto

dokumentov bola potvrdená v čase kedy bol predsedom Správnej rady ÚPN Ondrej Krajňák. <https://spravy.pravda.sk/domace/clanok/413768-upn-potvrdil-pravost-dokumentov-obvinujucich-kollara-z-pasovania-drog/>
<https://spravy.pravda.sk/domace/clanok/407170-dokumenty-ktore-spajaju-borisa-kollara-s-mafiou-su-prave/> V rozpore so zákonom o pamäti národa ÚPN po parlamentoch voľbách v roku 2020 ÚPN nevydal k týmto medializovaným informáciám žiadne stanovisko a tým svojou pasivitou **prestal plniť svoje poslanie vyplývajúce zo zákona o pamäti národa** aj tým, že legalizoval a umožnil, aby sa Slovensko stalo jedinou krajinou v rámci EÚ, v ktorej sa predsedom parlamentu stal človek podozrivý zo závažnej drogovej trestnej činnosti.

Súčasným postupom ÚPN flagrantne porušuje Zákon o protikomunistickom odboji a Zákon o pamäti národa, traumatizuje obeť komunizmu na sklonku života a spôsobuje im ďalšie krivdy a nespravodlivosť namiesto toho, aby im pomáhal v obtiažnej sociálnej situácii.

Príloha:

1. stanovisko generálneho riaditeľa právnej sekcie Ministerstva spravodlivosti SR Mgr. Matúša Sopatu č. 11951/2022/142 zo dňa 20. 6. 2022
2. Uznesenie OS Moldava nad Bodvou
3. Rozsudok Vojenského obvodového súdu Plzeň sp. Zn. Rtv 45/92

Katarína Spišáková

.....